

Redacția și Administrația
Cluj Str. Nicolae Iorga Nr. 6-8

ABONAMENTUL plătit înainte: pe un an 10.000 Lei, pe 6 luni
5.000 Lei, pe 3 luni 2.500 Lei. Abonamentul de sprijin este dublu.
— Se poate plăti și prin cecul nostru postal Nr. 40.646 —

Apare săptămânal sub îngrijirea unui comitet
Înregistrată la Tribunalul Cluj sub Nr. 85 din 1938
Autorizația de reparație Nr. 3.651 din 1946

Creștin cu schimbul

de Pr. N. Pura

În conștiința multora a început a pătrunde o mentalitate greșită. Aceștia zic bunăoară despre preotul lor: „preotul e preot câtă vreme e la altar; în biserică se roagă și predică, e într'un cuvânt omul lui Dumnezeu; înafară de biserică e și el om ca toți oamenii”, înțelegând prin aceasta că și preotul se poate lăsa stăpânit de aceleași patimi și păcate, ca oamenii cei mai de rând.

Asta despre preot. Iar despre ei zic tot așa: Dacă ascuți sf. Liturghie în fiecare duminică și sârbătoare, dacă te mai și spovedești la Paști, atunci ești creștin în toată regula, că în afară de biserică creștinul nostru nu ține poruncile bunului Dumnezeu, că înjură, fură, se îmbată, puțin importă. E destul să fii creștin până ce ești în biserică; după ce ai ieșit din biserică, nu mai ești creștin, ești om.

Tot așa și în politică. Sunt mulți, care ar vrea să fie și creștini și de aceea nu s'ar lăsa bucuroși de biserică, dar îndată ce ies din biserică socot că pot avea credințe politice contrare învățaturii bisericii și mai ales o purtare împotriva poruncilor ei. De ce nu? zic ei. E destul să fii creștin în biserică; înafară fii ce-ți place.

Cât de tare greșesc aceștia! Nu lor le-a spus oare Isus: Nu puteți sluji la doi Domni; nu puteți sluji lui Dumnezeu și mamonei?!

Ori cu unul, ori cu celălalt. Ori ești creștin în biserică și înafară de biserică, ori nu ești creștin de loc. Dupăcum și preotul: ori e preot la altar și pe stradă și în familie, ori unde s'ar afla, ori nu merită să fie preot de loc.

Din momentul ce ești botezat, nu mai poți fi creștin cu schimbul; la biserică într'un fel, acasă sau în politică în alt

(continuare în pag. 3)

„Plăcută este trăirea în comun a fraților“ Psalm 131, 1

Vitregia vremurilor separă și răsfește pe oameni și sapă chiar prăpăstii între dânșii.

Izolați și risipiți, se răsboesc neîncetat și nu e de mirare că vraștea își întinde tot mai mult împărăția ei asupra lor.

Toată zestrea lor comună se destramă. Cunoașterea între dânșii se micșorează, iar lumina adevărului îi pasionează tot mai puțin. Minciuna cu decorurile ei variate devine un sport atractiv pentru taberile învrăbite.

Rațiunea furnizează tot mai multe pretexte de gâlceavă, iar inima în loc să radieze valuri de iubire frățească, întinde rafturi de porniri glaciale.

Nu e nevoie să treacă prea multă vreme ca uitarea să prăvălească o lespede funerară peste ceea ce harul lui Dumnezeu a plămădit în biserică Sa sfântă, una, apostolească, universală și nedespărțită.

Ce vis urit!

Toți cunoaștem și recunoaștem inevitabilul istoric! Toți dorim să ne reîntoarcem la ceea ce a fost; dar niciunul nu vrem să spunem că am greșit.

Fiecare se luptă să-l întrecă pe fratele său în demonstrațiuni logice, în justificări doctrinare și dogmatice; dar niciunul nu pornește să-l covârșască prin dragoste.

Creștinilor din Răsărit nu le-a dispăcut niciodată refacearea bisericii noastre creștine, dar au manifestat o nestăpânită aversiune față de formula „unirea cu Roma”.

Creștinii din Apus au urmărit întotdeauna unirea cu frații lor din Orient, dar „întoarcerea spre Bizanț” le-a paralizat tot entuziasmul lor trătesc.

Dacă până în prezent, pedeparte deviza „Unirea cu Roma”, iar pedeaaltă parte deviza „Înapoi spre Bizanț” au constituit două mari piedici de apropiere sufletească, pe cât de jenante, pe atât de inflamabile, socotim

că pentru prezent și viitor se vor găsi alte căi mai fericite pentru toți nizuitorii cinstiți și dintr'o tabără și din alta.

Dacă „unirea cu Roma” ne displace, apoi unirea cu Hristos și unirea întru Hristos trebuie să ne însuflețească pe toți.

Dacă „reîntoarcerea spre Bizanț” necesită eforturi insuportabile, apoi reîntoarcerea spre sfera dragostei lui Isus este atât de îmbietoare și constituie pentru toți un comandament suprem al vremurilor prezente.

Câtă dulceața sufletească s'ar revărsa peste inimile creștine regăsite și scăldate în duhul frăției, pe care psalmistul o cântă atât de frumos!

Înlături raționamentele! Înături demonstrațiunile logice și teologice! Înături interpretările sofistice ale textelor sfinte, ce formează tezaurul comun al creștinilor de pretutindeni.

Înlături învinuirile ce ne înveninează! Jos barierele ce ne despart!

Nici puterea politică a unora, nici credința cea dreaptă a altora să nu ne preocupe, ci numai buna credință și iubirea tuturorora.

Dacă în iad ar fi iubire, starea diavolilor n'ar fi de plâns.

Tortura lor este însă cumplită din pricină că iubirea le lipsește cu desăvârșire.

Să surpăm zăgăzurile și să dăm drum slobod turentului de iubire frățească, pe care-l doarește și-l vestește modestul și neobositul frate, P. C. Pr. Vasile Chindriș în frumosul organ de publicitate „Vieța Creștină” pe care o dorim cât mai abundentă și cât mai viguroasă.

O singură rugămintă și recomandare vreau să-i adresez frăției sale: „Să ne ferim de ceea ce ar fi ceva specific al unei confesiuni, și să ne întâlnim totdeauna numai în ceea ce avem comun”.

Pr. Dr. Marin C. Ionescu

Biserica Sf. Ștefan-Cuibul cu Bară, București

Despre Sfântul Iosif

de ILEANA Dr CIMOCA

Pentru a trimite pe micul Său Fiu pe lume, Dumnezeu i-a ales un cadru familiar care să corespundă cu Cel ce va veni.

Astfel, și-a răsădit mai întâiu pe pământ o floare strălucitoare de albeață nevinovăției, plină de miremele celor mai depline virtuți. Aceasta a fost Maria. Ea era aceea care trebuia să germineze acest fruct dumnezeesc.

Însă, trebuia și un scut puternic și demn de acela care se sălășluia pentru un răstimp între oameni. Trebuia să fie un suflet desăvârșit care pierzând rolul mare cu care era înveșmântat, să și-l poată îndeplini. Acesta a fost Iosif.

Cine a fost Iosif? Cine a fost Tatăl crescător al Fiului lui Dumnezeu? Unde-i sunt palatele, tronul, coroana și poadoabele? De ce puteri dispune această împărătească persoană pentru a putea îngriji pe „Împăratul împăraților”?...?

Iosif a fost lipsit de toate titlurile și de toate comorile pământului, întocmai ca Mântuitorul sufletelor; a fost lipsit, pentruca cu atât mai mult să dea loc de mărire, de îmbogățire sufletului Său. Acest scut pentru vieța pământească a lui Isus Hristos va reflecta din lumina Mântuitorului, lumină de mântuire pentru omenire. Pentru acest motiv El este numit Patron al întregii Biserici Creștine. Iar pentrucă El a fost tată al Familiei Preasfinte, El este ocrotitor al tuturor familiilor creștine.

Sfântul Iosif a fost meseriaș. El a fost un tâmplar sărac. Nu avea îmbrăcăminte regiască, ci sufletul îi era investmântat în cea mai nobilă virtute: modestia.

Era lipsit de egoism. Deaceia nici n'a râvnit la funcțiuni înalte și nici la renume. Și to-

(continuare în pagina 3)

Cine nu lucrează nici să nu mânânce

Au trecut 19 veacuri de când Sf. Ap. Pavel a spus aceste cuvinte. Ne aflăm în al 20-lea veac și lumea a ajuns la o civilizație uimitoare, în toate privințele, afară de una și anume în privința credinței și în căutarea mântuirii sufletului.

În privința asta cei mai mulți „dorm” și pentru cine se crede că nu doarme ci veghează și este treaz, cuvintele care urmează le va lua ca un îndemn pentru o mai rodnică muncă în lucrarea Domnului și ca un adevărat ucenic și apostol al Domnului se va sili să imiteze pe Stăpânul său.

Cel cu cinci talanți se va sili să mai câștige încă cinci talanți; asemenea și cel cu doi se va sili și el să mai câștige încă doi. Glasul Domnului zice: „Amin, amin zic vouă că vine ceasul și acum este când morții vor auzi glasul Domnului și cei ce-l vor auzi vor învia (Ioan 8).

Acesta zic, va lucra ca un alt Pavel; se va face tuturor toate, ca pe câți mai mulți să-i aducă la adevărata vieță; se va face tuturor toate, ca pe câți mai mulți să-i întorcă de pe calea cea pierdută și prin pilda vieții lui să le arate calea îngustă care duce la adevărata vieță. Acesta știind ce însemnează a fi născut din nou (Ioan 3) nu va face ca unii slujitori ai Bisericii despre care subsemnatul am auzit din gura oamenilor din comuna lor, că ori de câte ori se întâmplă să fie o înmormântare, sau se pune o masă pentru cutare persoană decedată, întotdeauna preotul folosește atâtea pahare de beutură, până i se slobod cântecele, și atunci uită pe cine reprezintă în adunare și nu-i

mirare că credincioșii nu-i iau în seamă învățătura pe care le-o dă, pentru că nici dânsul, ca preot nu o ia în seamă învățătura Măiestrului său, care, când a fost chemat chiar la nună, a fost un exemplu în purtare și de bună seamă nu s'a apucat să cânte cântări lumești și credem că n'au făcut așa nici ucenicii Lui.

Încă ceva. Un crâșnic (făt), care face această slujbă de mai bine de 15 ani și care în lucrurile lumești este destul de destoinic, se pricepe și la jocul cărților și când a făcut stagiul militar a avut gradul de de sergent. Totuși, fiind întrebat de cineva ca să îi spună ca ce Evanghelie se citește la fiecare prohod n'a putut să-și amintească, cu toate că de 15 ani i-a dat preotului cădelnița la fiecare prohod.

Repet, acești slujitori ai bisericii nu se aseamănă cu învățătorul Hristos și din această cauză în această comună nu se abonează creștinii la gazeta „Vieța Creștină” pentru că cred ei, dimpreună cu crâșnicul (fătul) că și această foaie este scrisă din poftă de câștig.

Nu așa înțelege păr. Berbecaru Vasile din Merișor Mureș, care dacă l-am rugat să facă bine și să le explice credincioșilor din comună despre gazeta „Vieța Creștină” îndată mi-a spus ca să scriu la gazetă să îi trimită 5 numere pe numele dânsului și la vreo două săptămâni când l-am întâlnit, mi-a dat suma de 60 mii lei și mi-a spus că a făcut 12 abonamente. Secerișul este mult, iar lucrători puțini.

GRIGORE PETEAN
Com. Sava, Jud Cluj

Imn de slavă

*Când gândesc eu despre Tine, Dumnezeule preasfinte,
Slabă și neputincioasă îmi rămâne a mea minte;
Doar nu'ncap'entr'o alună oceanul cel întins,
Iar în mintea-mi limitată nu'ncapă ce-i necuprins.
Tu isvor ești de vieță și isvor ești de lumină
Și-universul fără margini Ție pururea se'nchină.
Tu conduci prin haos stele și l'a Ta sfântă voință
Și talazurile mării se supun cu umilință;
Și furtunile grozave se sfârșesc la glasul Tău,
Firea'ntreagă Te ascultă: singur Tu ești Dumnezeu;
Căci pe câte le cuprinde spațiul nemărginit,
Dela Tine-și au ființa, căci prin Tine s'au ivit.
Și'naintea Ta stau toate ca și plantele'n livezi;
Le cunoști din veac secretul și esența lor o vezi.
Numai bine poți Tu face; rău-i semnul slăbiciunii;
Violenie nu-i în Tine și nici umbră a minciunii;
Căci fără fățarnicie judeci tot ce ai creat:
Fie slab, fie puternic, cerșitor sau împărat.
Bune le-ai făcut pe toate, după sfatul voiei Tale
Și spre țintă negrăită tuturor deschis-ai cale;
Și-ai împodobit pe oameni cu viață fără moarte,
Spre eternă fericeire destinând a noastră soarte.
Inșă noi ne depărtăm prin păcat de-a Ta splendoare,
Ajungând a morții pradă și nemernici pe sub soare.
Orbecăm prin întunerice și în umbra neștiinței,
Din tăpturi neputincioase ne-am făcut idol credinței.
Dar cu toate astea, Sfinte și Eterne Creator,
Nu lăsași în părăsire pe netrănicul popor;
C'î'n sublima-Ți bunătate ai uitat jignirea care,
Omul, vierme din țărână, a adus puteri-Ți mare.
Și-ai trimis pe astă lume, ca om să se umilească,
Indurând ocări și moarte, pe noi să ne mântuiască,
Fiu-Ți preaiubit din ceruri, Ce-i de-o ființă cu Tine,
Care'nviind cu mărire, ne-a redat pierdutul bine.*

A. Ciplanu

Fiul pierzării

Iuda, aruncând arginții în biserică, a ieșit și s'a dus de s'a spânzurat (Mat. 27, 5)

Învățătura lui Isus Nazarineanul se răspânda din ce în ce și prindea rădăcini până și în Ierusalim, în cetatea sfântă a iudaismului. Lucrul acesta și mai ales popularitatea de care se bucura Profetul din Nazaret neliniștea pe cărturari și pe mai marii templului, căci numai ei erau deținătorii religiei strămoșești. De aceea arhirea și bătrânii poporului, ținând sfat, au hotărât să prindă pe Isus, „cu vicleșug și să-L omoare”. Auzind de aceasta, Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece aleși, se duse repede la ei și, în schimbul alor treizeci de arginți, se învoi să le dea pe Isus.

Astfel, pe când Învățătorul se afla cu ucenicii Săi în Grădina Ghetsimani și abia ridicându-se dela rugăciune, iată o priveleşte ciudată i se arată dinspre oraș: un convoi venea grăbit înspre El. Multime multă, paznicii templului, slugile arhierilor Ana și Caiafa, soldați romani înarmați cu săbii și sulite și altă lume pestriță mânăta de acelaș țel: moartea Nazarineanului. În fruntea adunăturii, cu pași hotărâți, cu ochii aprinși și cu inima bătându-i a nerăbdare, Iuda înainta spre ținta bine fixată. De altceva nu-i păsa, „bine că avea arginți”. Dăduse și semnul recunoașterii: „pe care-l voiu săruta, acela este, prindeți-L!” (Mat. 26 48).

Se apropiară deabinelea și, cu toate că ceata — nedumirată și speriată de întâișirea strălucitoare a lui Isus — era cât pe ce s'o ia înapoi, Iuda înaintă țintă spre El și spunându-I: „bucură-Te Învățătorule”, L-a sărutat (Mat. 26-49). Atunci mulțimea prinse pe Isus, iar în fruntea convoiului întăratat va fi de acum înainte Cel ce n'a propovăduit decât iubirea...

Auzind Iuda că acel Rabi, pe care el îl vânduse cu prețul arginților, este osândit la moarte și cum el bine-L știa nevinovat, se întristă amarnic. Alergând din nou la arhirea, le-a întors cei treizeci de arginți, mărturisind: „greșit-am vânzând sânge nevinovat” (Mat. 27-4). Și drept răspuns căinței ce-l mistuia, i s'a aruncat: „ce ne pasă nouă? tu vei vedea”.

După acestea, ce-i mai rămânea de făcut? „Și aruncând arginții în biserică, s'a dus în lături, și mergând, s'a spânzurat”, scrie Sf. Evanghelie. (Mat. 27, 5).

Iată sfârșitul lui Iuda: o moarte îngrozitoare și fără speranță de iertare.

Iuda s'a sfârșit în lațul celei mai îngrozitoare morți din câte cunoaște istoria. Moartea celorlalți apostoli și a tuturor martirilor și eroilor este o moarte prin speranță, câtă vreme moartea lui Iuda este moartea osândei veșnice, de care numai el, fiul pierzării, avu parte.

— Vai ție, Iudo, mai bine ți-ar fi fost de nu te-ai fi născut!..

Plângem și deplângem soarta acestui nenorocit, și pe bună dreptate, pentru că prin aceeași moarte, prin care s'a osândit pentru toate veacurile, se putea mântui. Și măcar de s'ar fi isprăvit atunci, odată cu el. Dar nu. Și azi sunt urechi care aud mai plăcut sunetul arginților „decât toți psalmii lui David”. Câți nu-i poartă și azi numele, iar prin sărutarea lor calcă drept pe urmele lui Iuda Iscarioteanul?

— Vai ție, Iudo, crudă moarte, și totală! Dar vai, vai de voi, cei de azi!.. Până când să vi se repete: „să vă iubiți, să vă iubiți”!? (Ioan 13, 34).

Grigore Topan

Rozete spirituale

Cel mai mare tezaur al pământului e darul cerului.

Religia e poezie care mântuiește.

Cel ce se răsbună prin iertare va fi totdeauna biruitor.

Tăcerea mormântului vorbește mai mult decât toate sgomotele lumii.

O inimă care îngroapă

iubirea e mai neagră decât pământul care înmormân-tează jertfa.

Mâna cerșetorului se întinde pentru a te înălța.

Ispita se declară mulțumită când îți duce gândurile acolo unde ție ți-ar fi rușine să te duci.

Sunt mai folositori dușmanii buni, decât prietenii răi.

ANTON CRISAN

Pentru familia creștină

Dumnezeu vrea și trupuri sănătoase din căsătorie

Omul fiind singura vietuitoare cu înțelegere și voce liberă, poate întoarce ori ce lucru bun în lucru rău. Singur el poate călca ori ce lege, dumnezească, bisericască sau omenască.

De aceea el își poate bate joc și de căsătoria creștină și de familia născută din ea.

În chipul acesta se explică pentru ce multe căsătorii creștine încheiate cu binecuvântarea Bisericii, nu sunt uneori mai bune și mai cinstite, nici mai rodnice decât concubinajele.

Mărgăritarul cel mai de preț dacă e aruncat în tină în picioarele porcilor, se întină și el, e sfărâmat sau e pierdut.

Dacă cei căsătoriți creștinește nu țin seama de legile morale și de poruncile dumnezeiești și bisericești, nu vor putea înțemeia niciodată o familie creștină, sănătoasă și puternică la trup ca și la suflet.

Să nu uităm că scopul principal pentru care Dumnezeu a întemeiat căsătoria, — și în ea familia omenască — este continuarea vieții omenice în lume. Zămislirea, nașterea, creșterea și educarea de copii, de oameni noi.

Și iarăși să nu uităm că copilul, ca și noi are trup și suflet; că trupul i-l dau părinții, după legi firești lăsate și ele de Dumnezeu, iar sufletul, deși îl dă Dumnezeu, rămâne în grija și educarea părinților. Deci părinții trebuie să fie cu grije ce trup dau copiilor, și ce creștere și educare sufletului lor. Dela prima ochire înțelegem fiecare că pentru a semăna sămânță materială sănătoasă, trebuie să fie însăși trupul nostru sănătos; și pentru a da copilului educație, trebuie să fie însăși sufletul nostru sănătos.

Părinții trebuie să fie în familie un trup deplin sănătos, curat și viguros. E o datorie sufletească, o datorie de conștiință, o datorie morală, ca cei ce se căsătoresc și trăiesc în căsătoria creștină să samene sămânță sănătoasă în urmașii lor, sânge curat și tânăr, după cum sămănătorul care seamănă grâu e dator să arunce în pământ sămânță sănătoasă. Nici un plugar cuminte și care găsteaptă roadă bună după munca sa nu va pune în sacul din care seamănă boabele grâului, boabe sbârcite, pipernicite, mâncate de gărgărițe, ci va alege grâul cel mai curat pe care-l are în coș, și pe acela îl va semăna în arătura lui.

Acest adevăr e la mintea omului. Ce sameni, aceea îți ră-

sare. Și dacă un plugar care ar semăna coadele grâului e bun de legat, ca un nebun ce se află, părinții care samănă sămânță stricată, bolnavă, nu sunt numai buni de legat, ci sunt chiar criminali, cari trebuiesc pedepsiți.

Iar părinții pentru a avea copii sănătoși la trup și viguroși, trebuie să fie mai întâi ei înșiși așa. Pentru că aplicările spre boale, boale multe chiar, slăbiciuni trupesti, se moștenesc din părinți în copii, și adeseori până într'al șaptelea neam.

Acest adevăr este azi precunoscut din cercetările medicale, din observarea bolnavilor în spitale și clinici.

Din părinți bețivi, — amândoi sau numai unul, — se nasc copii slabi la minte, slabi la trup, adeseori epileptici, predispuși la orice boală, căci nu sunt deloc rezistenți, și adeseori urmașii bețivilor ajung chiar nebuni pentru viața lor întreagă.

Din părinți plini, sau și numai molipsiți de boli lumești sau rușinoase, sau, cu numele ce-l folosesc doctorii, de boli venerice, — în trecut fie spus: numele de veneric vine dela zeița dragostei Venus sau Venera, — pentru că aceste boli se ivesc mai ales în legăturile trupesti între bărbați și femei, — se nasc copii bolnavi.

Deci, din cei plini sau molipsiți de boli venerice se nasc copii, sau nepoți, ori chiar și strănepoți degenerați, stupizi, idioti, plini de tot felul de răni și neputințe, gata să se îmbolnăvească de orice boală; adeseori urmașii sililiticilor ajung nebuni, sau paralizați legați de pat ani și ani, sau chiar viața întreagă.

Din părinți bolnavi de piept, — deși mai nou se spune că oftica sau tuberculoza nu se moștenește — se nasc copii debili, anemici, cu sânge slab sau puțin, și se infectează ușor dela părinții lor bolnavi, chiar dacă nu s'ar moșteni boala.

Afară de acestea trei rele mari se știe că o mare mulțime de alte boli și dacă nu se moștenesc, copiii moștenesc dela părinți un organism slăbuț și aplicat chiar la acele boli pe care le au și părinții lor.

E o lege a firii ca ce sameni, aceea să răsară.

În vremurile din urmă, în unele țări, între care și România, s'au adus legi pentru examinarea sănătății mirilor înainte de căsătorie din partea doctorilor oficiali, care sunt obligați să le dea un certificat dacă sunt sau nu deplin sănătoși, și dacă

nu s'au sănătoși ci atinși de diferite boale ei nu se pot căsători după lege până nu se curează, nu se îngrijesc să se vindece de ceea ce suferă.

Legea este desigur, bună, dreaptă și își va aduce folele ei.

Dar legea civilă, porunca din afară nu va putea face multă treabă, fără porunca cea din lăuntru a conștiinței, a sufletului. Fără frica de păcat și fără teama de pedeapsa lui Dumnezeu. Căci doctorul se mai poate înșela uneori, sau chiar să fie unii care pentru un câștig material să dea certificate mincinoase.

Siguranța că cel ce se știe bolnav nu se vor căsători până nu se vor vindeca, nu o poate da decât frica de păcat și de răspundere înaintea lui Dumnezeu, pentru că nu le pasă și sunt gata să dea naștere la urmași bolnavi și nenorociți.

Paznicul de căpetenie, că omul nu va semăna sămânță rea în familie va rămâne tot sufletul omului, cu puterile și legile lui: credința în Dumnezeu și ferirea de păcat.

Cei ce se căsătoresc nu-i destul să știe că dacă s'bolnavi umpie lumea de nefericiți, ci că fac un lucru la care nu au dreptul, căci dacă ei dau trupul, Dumnezeu dă sufletul, și îl silesc oarecum pe Dumnezeu — vorbind omenicește — să pună suflet nemuritor într'un vas slab, sfărâmițos sau necurat. Și că astfel săvârșesc un păcat de moarte, și pentru că n'au dreptul să aducă în lume un trup plin de suferințe care să se chinue toată viața și pentru că dau sufletului un locaș așa de neputincios.

Cine nu crede în Dumnezeu și nu se teme de păcat ușor ar putea înșela și pe doctor, sau l-ar putea îndupleca să-i dea un certificat de sănătate. Dar cel ce se teme de Dumnezeu care toate le știe și de pedeapsa lui, acela chiar cu certificat medical în mână nu se va căsători știindu-se bolnav, până nu se va vindeca. Nu numai pentru a nu aduce în lume ființe nenorocite, destinate suferinții, ci și pentru a se feri de păcatul de moarte.

Părinții sunt obligați în conștiință, în fața lui Dumnezeu, nu numai să aducă trupuri curate și sănătoase în căsătorie, ci să le și păstreze așa toată viața. Căci ce folos dacă doi au fost aflați ca miri perfect sănătoși, li s'a dat certificatul de sănătate, s'au căsătorit, dar după un an s'au doi de căsătorie bărbatul umblă la femei

streine bolnave, sau chiar la femei din case de toleranță, îmbolnăvesc și aduc boala în familie, și în copiii cari se vor mai naște? S'au dacă face femeia același lucru? În căsătorie, după ce ea a fost încheiată odată, legea civilă nu mai cere certificat de sănătate. Cine va apăra deol familia de molipsirea cu boale rele și desămânță putredă, cu sânge stricat, după căsătorie?

Numai același singur paznic sigur este frica de păcat și teama de pedeapsa lui Dumnezeu, căci o poruncă principală a lui spune: Să nu curvești.

Deci temeiul principal al unei familii sănătoase și viguroase, a unei familii spornice este sănătatea trupestă a părinților, și înainte și după căsătorie.

Iar această sănătate nu poate fi asigurată prin nimic decât prin legea morală, prin ținerea poruncilor lui Dumnezeu.

I. Agârbiceanu

Despre Sfântul Iosif

(Urmare din pagina 1)

tuși numele Lui este mare între neamuri.

Apoi o durere neîntreruptă îi mistuia inima: părerea de rău pentru păcatele oamenilor. Pe El, pe care nu l'a atins umbra păcatului!

El, ca și toți acei care cunosc negrăita frumusețe morală a sufletului, suferea mult văzând noroiul decăderilor omenice în care zăcea și neamul Său. Așa a depășit El toate veacurile și toți muritorii care, ce nu fac, pentru dobândirea științei, a banului, a plăcerilor?

Chiar printr'o scurtă schițare a vieții Sfântului Iosif putem să ne închipuim în fața ochilor pe cea mai măreață personalitate a împărăției cerești. Dorința ne este ca El să fie cunoscut, cinstit și urmat de întregul popor creștin românesc. Să fim mulțumitori Bunului Dumnezeu că ne-a dat un reazim de mărimea acestui Sfânt în nenumăratele lipsuri trupesti și sufletești de care suferim.

Ileona Dr. Cimoca

Creștin cu schimbul

(urmare din pag. 1)

fel. Iar dacă totuși o faci, devii un vânzător și un trădător al lui Hristos, întocmai ca Iuda, care la cina cea de taină stă cu Isus la masă, dar după ce iese afară, îl vinde.

Trădătorii nu vor lipsi niciodată. Dar ai vrea tu ca la judecată să porți numele lui Iuda?

Atunci de ce nu ești creștin, nu numai în biserică, ci și în familie, în societate, pretutindenea?

Pr. N. Pura

Din Filia de Jos

Duminica trecută au avut loc în comuna Filia de Jos, județul Turda, Misiuni Sfinte, cu care ocazie s'a stințit o cruce, adușă de credincioșii ce-au peregrinat în anul acesta la Sfânta Mănăstire dela Nicula și așezată pe cea mai mare înălțime a hotarului, în așa fel, ca să fie văzută de la mari depărtări.

Trebuie menționat cu laudă interesul și dragostea ce o poartă Crucii Sfinte sătenii acestei comune, care din anul 1933 au ridicat nouă cruci, care de care mai frumoase, așezate la capetele de sat și pe înălțimile cele mai vizibile ale hotarului.

La solemnitatea sfintirii celei de a noua cruce au luat parte toți locuitorii satului, împreună cu un mare număr de credincioși din satele vecine: Crăiești, Filia de sus, Șutu, Vălișoara, Lita, Ciurila, Iara, etc.

Fiind invitat părintele Vasile Chindriș de la Cluj, a alergat multime multă de credincioși, pentru ai asculta cuvintele de alese sfaturi și îndrumări creștinești.

Au predicat și au celebrat Sfânta Liturghie: M. Op. pâr. protopop: Petru Domșa, părintele Vasile Chindriș și Cornel Teotelecan, parohul local. S'au mărturisit și s'au împărtășit cu Sf. Taină mai multe sute de credincioși.

La vecernia de sâmbătă seara a predicat părintele Vasile Chindriș, vorbind despre importanța bilanțului sufletesc a faptelor de peste săptămână, ca și de altfel a fiecărei zi. Zilele și săptămânele în care săvârșim

fapte rele, este timpul diavolului, pe când zilele ce le unplem cu fapte bune, ne vor asigura fericirea veșnică.

La sfintirea crucii a predicat pâr. protopop Petru Domșa ilustrând cu pilde alese importanța și puterea Sfintei Cruci, semnul mântuirii noastre.

Trebuie să încetăm cu adâncă satisfacție prietenia vie ce o poartă locuitorii acestei comune gazetei „Vieța Creștină”.

Au făcut abonamente de spijin, sau au ajutat gazeta următorii:

Popa Iosif I. Alexandru, Miclăuș Vasile I. Luca, Crișan Vasile I. Anton, Popa Iosif ferarul, Bunea Alexandru I. Simion, Irimie Iosif, Tarța Vasile, Vomir Nasăsă, Tarța Victor, Popa Iosif, Popa Vasile Iuțu, Popa Vasile I. Cosma, Popa Vasile I. Constantin, Popa Vasile I. Alex., Crișan Vasile I. Nicolae, Miclăuș Iosif Tarța Iosif, Bunea Vasile I. Darie, Popa Ioan, Popa Alexandru, Morea Traian, Crișan Iosif, Irimie Ioan, Popa Ioan, Alex. Bunea I. Darie, Niga Vasile, Miclăuș Vasile, Irimie Eufrosina, Tarța Teodor, Eugenia Ghișă, Tarța Aurică, Tarța Vasile, Tarța Alexandru, Bria Vasile, Popa Ionaș Sima Victoria, Popa Victoria, Tarța Crăsăna, Popa Simion, Popa Iosif, Ghișă Simion, Popa Vasile, Man Veronica, Sima Maria, Popa Iosif, I. Monu, Popa Rafila, Vomir Ioan, Popa Simion I. Gligor, Tarța Teodor I. Vasile, Tarța Filoș, Miclăuș Susană, Popa Valer, Crișan Iosif, Vomir Constantin, etc. —

Fie ca gestul acestor săteni să fie un exemplu și un îndemn pentru ceilalți credincioși.

Bunătatea lui Dumnezeu le va răsplăti fiecăruia după merit.

A. C.

Fel de fel

La Paris s'a anunțat convocarea pentru mijlocul acestei săptămâni a ședinței plenare a conferinței de pace. Ordinea de zi n'a fost până acum stabilită.

D. Eden, fost ministru de externe al Angliei, a cerut prim' un discurs un spirit nou, pentru a încerca stabilizarea păcii. Se cere un efort pe față pentru a înlătura frecuşurile dintre marile puteri.

Intr'o ședință de la conferința de pace s'a desbătut propunerea sovietică, privitoare la stbilirea efectivelor forțelor alia e aflate în țările străine. Un delegat sovietic, făcând declarații, a precizat că trupele britanice amenință independența Irakului, iar trupele americane se află în China pentru a instrui armata chineză și a o apăta la revolte, nu pentru a dezarma pe japonezi, după cum era înțelesul.

Trupe britanice, americane și o-

landeze, se află în diferite țări străine, neutre în război provocând astfel o situație internațională grea.

Recoltă record în toată istoria Statelor Unite. S'a declarat oficial că recolta de cereale de anul acesta din Statele Unite este cu 36 la sută mai mare decât mijlocia din ultimii zece ani. Recolta de grâu este cea mai mare din toată istoria Statelor Unite.

Rezultatele alegerilor municipale din zona de ocupație britanică din Germania, sunt următoarele: Independenții au obținut 11.738 locuri, Sociali democrații 3.552 locuri, Democrații Creștini 2.717, Democrații liberi 2.318, Comuniștii 27, iar Conservatorii 17.

REDAȚIONALE

Publicând articolul din pag. 1 al distinsului orator și scriitor Pr. Dr. Marin Ionescu, asiguram pe oricine că această gazetă și pe viitor, din punct de vedere religios, va fi scrisă spre mulțumirea tuturor.

Frați creștini

Frați creștini, din lumea ntreagă,
Tresăriți în cânt voios,
Intonați un imn de slavă,
Toți câți credeți în Hristos.

Înfrățiți-vă popoare
Dela Răsărit și Apus
Și plecându-vă genunchii,
Cântați Regelui Isus!

Refrën:

O, Hristoase'n Sfânta Taină,
Ce dorești să ne iubim,
Dă-ne nouă a Ta pace,
Dorul tău să-l împlinim.

Pentru noi venind pe lume,
S'a făcut copil plâpând,
Pentru noi murind pe cruce,
S'a jertfit ca mielul blând;

Iar acum sub chipul pâinii
Din nou vine pe ațar
Și se dă cu totul nouă
S'avem viață, s'avem har.

Sbuciumat de ură mare
Neamul nostru omenesc,
N'are liniște iar frații
Intre ei se dușmănesc.

Poate este Tu furtuna,
Stinge focul dintre frați,
Și fă să sorbim iubirea,
L-a Ta masă adunați.

Te rugăm, Hristoase, Doamne
Să ne ierți că am greșit,
Pentru că streini de Tine,
Pân' acum nu Te-am iubit;

Mișcă inimile noastre
Ca plângându-și vina lor,
Strânse'n juru-Ti să rămână
În toți vecii vecilor.

Cruce sfântă părăsită

Cruce sfântă părăsită
Lângă margine de drum,
Coperișul tău se strică
Lângă creștinii de-acum.

Cruce sfântă, jalnic este,
Tristă stai plecată'n jos
Și nu-i nimeni să te ndrepte
Vai, ce lucru dureros!

Oamenii nu-și mai ridică
Pălăria'n dreptul tău
Să se 'achine și să zică:
Doamne scapă-ne de rău!

Cruce sfântă cu putere,
Tristă stai în locul tău
Și gândești la altă lume
Ce s'a stins la pieprul tău.

Nimeni nu mai vine iară
Să te așeze frumos.
Bate vântul, te doboară
Cu icoana lui Hristos.

Dar credința mea îmi spune
Că mult nu va dăinui,
Printr'o tainică minune,
Crucea tot va birui.

Versul Judecării

Ziua cea de judecată
Când nouă ne va fi dată.
Trămbița va suna tare
Dela munte până la mare.

Vii și cei din morminte
Cu toții vor sta înainte.
Așteptând cu mult fior
Pre al lumii Creator.

Și vor cugeta în sine
Oare ce va fi cu mine.
De-am făcut bine ori rău
Azi toate le aud eu.

Spuse la toți cu glas tare
De judecătorul mare,
Atunci pe neașteptate
Vor fi toate clătinate.

Și lumeasca omenire
Va privi spre înălțime.
Văzând norii luminați
De mulți sfinți inconjurați.

Pe care cu 'nfrare
Va veni Judele mare.
De sfinți, ingeri însoțit
Ca un Domn ceresc mărit.

Și cărțile se vor pure
Și faptele se vor spune.
La cel drept ori păcătos
Prin dreptul jude Hristos.

Nu va fi deosebire
Pentru rang pentru mărire
Impărații ori soldați
Cu toți vor fi judecați.

Plâns, suspin, durere mare
Va fi, și multă ofare.
La omul de orice stare
Căci va fi grea judecare.

Atunci judele Hristos
Din divanul cel pompos
Va răspunde judecată
La tot omul deodată.

Și cu mare îngrozire
Va face o despărțire.
Punând pe cei buni de-a dreapta
Le va și spune ră-plata.

Va zice cu ton plăcut:
„Veniți drepti, că ați făcut
Fapte mie spre plăcere
Mergeți toți la mângâiere”.

Că ră ceia răi Hristos
Va zice cu ton fricos:
„Duceți-vă dela mine
Că n-ați făcut nici un bine,

Mergeți în foc pe vecie
Cu diavolul de soție,
Că așa a-ți merita
După fapta ce-ați lucrat”.

Dreptii, vor porni pe cale
La trai sfânt și desfătare.
Păcătoșii cu suspin
Căre ladui cel de chin.

Și nu se poate descrie
Durerea ce o să fie.
Când tatăl de fiul său
Se va despărți cu greu,

Mama cu fica împreună
Iși vor lua ziua bună.
Frați cu frați pătruși de jale
Ruga se-vor de iertare.

Soră cu soră'n durere
Vor plânge că trebe a meze,
Amic de amicul său
Se va despărți cu greu.

Despărțirea va fi mare
Cu plâns și mare oitare.
Toți plini de amărăciune
O cum nu se poate spune.

Doamne dă ca noi atunci
Să fim departe de munci.
Cu cei drepti în desfătare
S'avem și noi mângâiere.

Cu toți să ne veselim
Și pe Domnul să-l mărim.